

ชื่อวิทยานิพนธ์ : วิพากษ์มโนทัศน์เรื่องปรัชญาความไร้เหตุผลของกามูส

ผู้วิจัย : นางสาวมิตา จุพัฒน์กุล

ปริญญา : พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ปรัชญา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระศรีคัมภีรญาณ, รศ. ดร., ป.ธ. ๙, M.A., Ph.D.

: รศ. ดร.ประเวศ อินทองปาน, ป.ธ. ๕, B.A., M.A., Ph.D.

วันสำเร็จการศึกษา : ๙ กันยายน ๒๕๕๘

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้ชื่อ วิพากษ์มโนทัศน์เรื่องปรัชญาความไร้เหตุผลของกามูส มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษามโนทัศน์เรื่องความไร้เหตุผล ของกามูส ๒) เพื่อศึกษามโนทัศน์เรื่องความไร้เหตุผลในจริยศาสตร์ของกามูส ๓) เพื่อศึกษามโนทัศน์ทางพุทธจริยศาสตร์ ๔) วิเคราะห์และวิพากษ์มโนทัศน์เรื่องความไร้เหตุผลในจริยศาสตร์ ของกามูสตามนัยแห่งพุทธจริยศาสตร์ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการศึกษา วัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ พบว่า ความไร้เหตุผลของกามูสหมายถึง การเผชิญหน้าระหว่างความสงสัยของมนุษย์ที่ต้องการจะหาคำตอบกับโลกที่นิ่งเงียบ ความไร้เหตุผลของชีวิตเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับโลกภายนอก เป็นผลมาจากความขัดแย้งระหว่างความเชื่อมั่นของมนุษย์ในเหตุผลกับความไร้เหตุผลของโลกภายนอก ในทัศนะของกามูสสรุปลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ว่าประกอบด้วยความรู้สึกหลายประการ คือความกระวนกระวาย ความรู้สึกผิด ความต้องการความหมายในชีวิต และอิสรภาพ มนุษย์ต้องการความสำเร็จในชีวิต ความมีชื่อเสียง และมีความหวาดกลัวต่อความตาย แต่กระนั้น กามูสได้ให้กำลังใจว่ามนุษย์ไม่ควรสิ้นหวังหรือพ่ายแพ้ต่อชีวิต ตรงกันข้ามมนุษย์ควรตั้งความหวังและหาเหตุผลให้กับการที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป ยืนหยัดต่อสู้เพื่อสิ่งที่ตนเห็นว่าถูกต้อง และรักษาเสรีภาพส่วนบุคคลไม่ให้ถูกแย่งชิงไปโดยหมู่คณะใด หรือยอมอยู่ใต้กฎเกณฑ์ของสังคมอย่างไร้เหตุผล วัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ พบว่ามโนทัศน์เรื่องความไร้เหตุผลในจริยศาสตร์ของกามูส เกิดจากการขัดต่อมโนทัศน์ทางจริยศาสตร์ดั้งเดิมของสังคม ที่พยายามกำหนดเป้าหมายของชีวิตไว้อย่างตายตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามความเชื่อทางศาสนาคริสต์ และบรรทัดฐานทางสังคม จุดมุ่งหมายในชีวิตมนุษย์คือความสุขที่มาจากเสรีภาพ มนุษย์มีเสรีภาพในการตัดสินใจ กามูสไม่สนใจเรื่องที่ถกเถียงในทางอภิปรัชญาว่าแท้จริงแล้วมนุษย์มีเจตจำนงเสรีหรือไม่ หากแต่เขาต้องการจะนำเสนอว่ามนุษย์ควรใช้เสรีภาพเพื่อการดำรงอยู่ชีวิตอยู่ต่อไปอย่างมีความสุข ผลจากการศึกษา มโนทัศน์เรื่องเสรีภาพของกามูสเป็นแนวคิดแบบนิยัตินิยมอย่างอ่อน กามูสเชื่อว่าไม่มี

กฎเกณฑ์ใดที่แน่นอนตายตัว แม้ว่าเราจะได้รับอิทธิพลหรือถูกบีบบังคับจากปัจจัยต่างๆ แต่มนุษย์เป็นผู้ใช้เสรีภาพ และต้องตัดสินใจด้วยตัวเอง วัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ สำคัญของพุทธจริยศาสตร์ คือ การไม่ทำความชั่วทั้งปวง การทำกุศลคือความดีให้พร้อม การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว จุดมุ่งหมายสูงสุดของชีวิตตามนัยแห่งพุทธจริยศาสตร์ก็คือ การพัฒนาตัวเองให้มีความสุขตั้งแต่ขั้นต่ำสุดถึงขั้นสูงสุด คือ นิพพาน วัตถุประสงค์ข้อที่ ๔ มโนทัศน์เรื่องความไร้เหตุผลในจริยศาสตร์ ของกามูสตามนัยแห่งพุทธจริยศาสตร์ เรื่องความสุขซึ่งเป็นความสุขจากภายในตนเอง เมื่อมนุษย์ตระหนักถึงความไร้เหตุผล มนุษย์ก็จะสามารถสร้างความหมายให้แก่ชีวิตของตัวเอง มนุษย์มีเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกและต้องรับผิดชอบต่อการกระทำนั้น ตามนัยแห่งพุทธจริยศาสตร์กล่าวว่าเป็น กฎแห่งกรรม มนุษย์เป็นผลของการกระทำของตน มนุษย์จะต้องรับผลจากสิ่งที่ตนได้ทำไว้ สิ่งที่ทำให้มนุษย์ให้ความหมายแก่โลก ซึ่งในที่สุดนำความทุกข์มาให้นั้นคือ “ตัณหา” สำหรับมโนทัศน์ของกามูสนั้น มนุษย์ต้องยอมรับสภาพความเป็นจริงของสภาวะและการดำรงอยู่ของมนุษย์แต่ละคน และใช้เสรีภาพสร้างตนเองขึ้นมาบนโลกที่ไร้ความหมาย

จากการวิพากษ์เรื่องมโนทัศน์เรื่องปรัชญาความไร้เหตุผลของกามูส ผู้วิจัยขอสนับสนุนแนวคิดของกามูสว่ามนุษย์มีเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกและต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจนั้น มนุษย์สามารถให้ความหมายแก่ชีวิตตัวเองและมีความสุขอยู่กับสิ่งที่ตนเองตัดสินใจแล้ว

Dissertation Title : A Critique of Camus's Concept of Absurdity

Researcher : Miss Ramida Jupatanakul

Degree : Doctor of Philosophy (Philosophy)

Dissertation Supervisory Committee

: Associate Professor Phra Sigambhirayan (Somjin), Pali IX,
M.A., Ph.D.

: Associate Professor Dr. Praves Intongpan, Pali V, B.A., M.A.,
Ph.D.

Date of Graduation : 9 September, 2015

Abstract

This dissertation is A Critique of Camus's Concept of Absurdity. There are three objectives of this research. Objective 1 of this research is to study Camus's Concept of Absurdity. Objective 2 of this research is to study the Ethics in Camus's Concept of Absurdity. Objective 3 of this research is to study the concept of Buddhist Ethics. Objective 4 of this research is to analyze and to debate in Ethics of Camus's Concept of Absurdity in Theravāda Buddhist Ethical Perspectives. This research is a qualitative research.

The first objective of this research is found that absurdity is defined as the confrontation between the human's doubts targeting to find out the answer for the calm world. The absurdity of life takes place from the interaction between the human beings and the external world as a result of conflict between the human beings' beliefs in rationality and absurdity of the external world. Camus concludes the natural characteristics of the human beings that it consists of several feelings which are anxiousness, guilty, meaning of life demand, and freedom. The human extremely desires a successful life, reputation and the fear of death. Nonetheless, Camus encourages the human beings not to despair. On the other hand, they should have reasons of having life continuously, should struggle for justice and should preserve the personal freedom not to be grasped by any groups of people or social illogical rules. The second objective of this research is found that the ethics of

Camus's concept of absurdity arose from the rebellion against the traditional concepts of social ethics which are of the attempts to set forth the goal of life in stereotype, in particular, according to the Christian faith and social norms. The purpose of life is the happiness which comes from the freedom. The human beings have the freedom to make their own decisions. Camus did not concern about the controversy in metaphysics. Indeed, whether the human beings have the free wills or not. Camus just wants to present the idea that the human should use freedom in order to live happily. The result of the study of Camus's concept on freedom is soft determinism. Camus believed that no rules are absolute. The human beings are influenced or oppressed by various factors. However, the human beings have freedom and must make their own decisions. The third objective of this research is found that the main cores of Buddhist ethics are not to do evil, to do good deed, and to purify mind. The ultimate aim of life which based on the Buddhist ethics is nirvana. The fourth objective of this research is found that some parts of Camus's concept on freedom are similar to the Buddhist ethics the concept of freedom. The human beings have freedom under limitation. The human beings can decide to do or not to do the things but they cannot control the natural laws or the past events. Camus did not agree with determinism that Sisyphus has no freedom. Everything is under God's curse. His view is that every human being has his own freedom to live under limitation. Once, the human being makes his own decision. He must take his own responsibility. In Buddhism it is said that it is the law of karma. It is the result of our own past actions and our own present ones. Camus's absurdity and ethical criteria in Buddhist ethics are similar. In Buddhist ethics, the factor causing human beings to give meaning of the life to the world and to bring the misery is the passion. The Camus's concepts are the acceptance of the real conditions and the existence of human beings. Human beings must use freedom to create their meaning of lives in the absurd world.

The result of the critique of Camus's concept of absurdity is strongly support the concept of Camus that man has the freedom to make choices and take responsibilities for those decisions. Human beings can give meaning to lives and be happy with what they have already decided.